

[Anker Lau.]

dring, som erhvervslivet er midt i. Lovforslaget forudsætter en vis form for stordrift. Det giver sig jo også udslag i arbejdet i næringslovskommissionen, hvor man forsøger at følge med. Man kan lide denne udvikling eller ikke lide den, men stordriftens udvikling og industrialisering har en sådan fart på, at alle forsøger at skaffe sig plads inden for den og søger at tilpasse sig dens vilkår.

Lovforslaget er fremsat af den højtærede indenrigsminister, og det er en af de ting, der underer mig, for jeg må tilstå, at når jeg læser lovforslaget igennem, er der mere handel i det, end der egentlig er, om jeg så må sige, sundhedsvedtægt.

Jeg ved godt, at der er et grænseområde mellem sundhedsvedtægter og næringsloven, som altid bliver misbrugt af den ene eller anden part, når det sådan ligger i luften, og det er i og for sig forkert. Her er formentlig et område, hvor netop sundhedsvedtægterne og næringslovgivningen støder sammen, men jeg har nu den mening — og det må vi forhåbentlig også kunne blive enige om i udvalget — at det sundhedsmæssige er en ting for sig, og det næringsretlige en ting for sig.

Lovforslaget er jo et produkt af et embedsmandsudvalg, og jeg synes, det bærer tydeligt præg af, at der ikke har været nogen som helst praktiske erhvervsfolk repræsenteret i det. Der er lagt vægt på autorisation af de handlende. Det er for mig et vederstyggeligt begreb, når det drejer sig om handel, men vi har det efterhånden adskillige steder. Det er også en bemyndigelseslov i et særligt omfang. Jeg tror, der står 15 steder i lovforslaget, at den højtærede indenrigsminister er bemyndiget til at bestemme sådan og sådan. I § 6 står der oven i købet, at den højtærede indenrigsminister kan fastsætte regler vedrørende personalets sundhedstilstand. Det vil jeg dog næsten tro er noget, der overstiger den højtærede ministers kræfter.

Men selv embedsmændene har altså på visse områder været betænkelige — nogle af dem i hvert fald — ved deres værk. Der vil jeg gerne lige kort nævne § 11 vedrørende tilsynet; der står dér:

„Tilsynet med overholdelsen af denne lov og de i medfør heraf udfærdigede for-

skrifter påhviler sundhedsstyrelsen, sundhedskommissionerne, embedslægerne, politiet, toldvæsenet samt de under landbrugsministeriet og fiskeriministeriet hørende tilsynsmyndigheder, hver inden for sit myndighedsområde. For så vidt angår de i § 2 . . . nævnte virksomheder, udøves overtilsynet af indenrigsministeren eller af den myndighed, han dertil bemyndiger.“

Jeg tror nok, at den mundfuld og det, man kan tænke sig vil vokse frem af en sådan forvirring, et sådant roderi af kontrolmyndigheder, må vi formentlig kunne enes om at få forenklet, så loven får en rimelig chance for at kunne virke i praksis.

Derimod er der noget, jeg savner både i lovforslagene og i ministerens tale og i bemærkningerne i det hele taget; det er et udtryk for, hvad de interesserede erhvervsvirksomheder mener om disse ting. Jeg har indtryk af, at der er mange enkeltheder i disse lovforslag, som vi kommer til at beskæftige os med, når vi skal tænke os dem omsat i praksis, og det tror jeg som sagt vi kommer til at beskæftige os med i udvalget.

Men der findes også en lille skønhedsfejl i lovforslaget foruden dem, jeg allerede har nævnt, og som jeg gerne vil gøre en bemærkning om. Det drejer sig om § 8, hvor det udtrykkelig siges, at en virksomheds ejer eller bruger kan straffes, selv om overtrædelsen ikke kan tilregnes ham som forsætlig eller uagtsom. Jeg kan nu engang ikke lide dette; det er en passus, vi også har i andre love, men den har nu altid stridt mod noget inden i mig; jeg kan ikke fordrage at straffe folk, når de ikke er skyldige i det, de straffes for. Men det kan vi jo også tale om.

Som sagt, mit parti ser med sympati på disse lovforslag. Vi mener, der er visse praktiske ting i formuleringerne, som måske kan ændres, men vi vil gå ind i udvalgsarbejdet med god vilje.

Ellen Strange Petersen: Som de to foregående ærede talere vil jeg også gerne efterlyse en forenkling af hele lovgivningen. Når man studerer den betænkning om dybfrosne levnedsmidler, som danner grundlaget for de foreliggende lovforslag, føler man det, som om man står over for en jungle af